

ÜVELYK MATYI.

NAGY FÉRFIAK.

(Gipszből.)

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szeged, iskola-utca 18. sz., Dáni-ház, a hová az előfizetési pénzek s a kéziratok is küldendők.
Előfizetési ár: Negyedévre 1 frt 25 kr., félévre 2 frt 50 kr. — Előfizethetni a kiadóhivatalban, továbbá Bába Sándor, Engel Adolf,
Endrinyi testvérek, Traub B. és társa könyvkereskedésében, hol a lap egyes számai is kaphatók.

Egyes szám ára 10 kr.

XVI.

Dr. Fodor Károly.

Legfiatalabb tagja a tanácsnak azon a jagon, hogy őt választották meg utoljára.

Ami azonban nem zárja ki, hogy a tanácsban helyet foglaljon az elsők között.

*

Különben is kétség uralkodik a fölött, vajjon nem inkább Pálffy Viktort illeti-e meg a legfiatalabb tanácsnok díszes címe.

Mert Fodor Károlynak a lányok szemében megvan az a hátránya, hogy már nem legény.

*

Ennél egyéb kifogást nem is tudtak emelni a megválasztatása ellen sehol.

Még a nagy nyelvelő: Felmaier János sem vethet mást a szemére Fodor Károlynak, mint azt, hogy családja van.

*

Pedig János keresve keresi az alkalmat, hogy a rokonnak elfogulatlan ítéletét sühogtassa meg az új szenátor fölött.

Hosszú gondolkozás után ki is hozott egy sulyos vádat, mely élénk tetszést szült a nagy asztalnál.

Megbotránkozik rajta minden törzsvendég, hogy Fodor Károly járt külföldi egyetemekre, Göttingában, Jénában, de nem járt a Prófétába.

*

Annál visszatetszőbb pedig ez az elmara-dottság, mert mint osztályjegyző, ő kezelte a javadalmakat.

Bizony illett volna, hogy aki a bor- és sörfogyasztásról csinálta a statisztikát, ne legyen a bor- és sörfogyasztók között statisztá.

*

No de már most resszortot cserélt és beállott főintézőnek a száraz adókhöz.

Ha ezen a népszerűtlen pozíción is meg

tud állani emberséggel, kitünően fogja megoldani jövő pályájához az expozíciót.

*

Szinte kár, hogy a leendő kis „adóbasa“ olyan lendületes, szép díkeziót tartott a választó közgyűlésen.

Kárba vezett előny. Hiszen az adóprésnél nem lehet beszélni.

Vagy ha jobb tetszik: ott ugyan — beszélhetünk.

*

Vadász Jóskát kivéve, az egész város szívesen vette Fodor Károly tanácsnokságát. E fiatal ember előléptetésének nemcsak Szeged örült, hanem a Szeged-csongrádi is.

*

Most az ő kezébe van adva a többi.

Tőle függ, hogy az adóhivatali reformokat miként fogja végrehajtani.

Csak aztán nagyon sok dobszó ne kísérje azt a — végrehajtást.

*

Volt főnökétől, Zombori Tónitól kétségkívül megtanulta azt az örök igaz axiómát, hogy: „Az embert nézik, nem pedig a kalapot.“

Bízzunk benne, hogy ha ő is, mint a volt principális, hat esztendeig viseli a kalapot, nem fog elkopni.

Már tudniillik a kalapnak a gazdája.

*

Rossz nyelvek azt beszélnek, hogy a kalap elméletnél egyéb gyakorlati dolgot nem is tanult Fodor Károly a principálisától.

Még rosszabb nyelvek pedig azt mondják, hogy ez is egyik érdeme.

Mert az e fajta szenátorkodást megtanulni nem érdemes.

*

Mint tartalékos hadnagy, katonai szenátor-nak is jól beválnék Fodor.

Igaz, hogy Pálffy Viktor is tartalékos tiszt, de ő meg jobb volna városi adóbasának, mert Fodor gyalogsági hadnagy, ő meg vadász.

Munkásforradalom.

Vörös lobogók hirdetik majd,
A hímes május elbejét;
Somolygva szálló gyári füsttől
As égbolt nem leszen sötét.
Sihenni vágyik mind a munkás
S e pihenés sokat jelent:
Lábbal tiporja, meggyalázza
As önső, kérkedő jelent.

Nem a természet eledése,
Nem a tügybontó enyhe fény,
Mi ünneplésre készíti őket,
Virágos május elbején.
Virág nem illik durva kézbe,
Nekik egyforma tél, tavasz,
A napjuk, éjszakájuk, éltük,
Örökre egy és ugyanaz.

Óh, nem oly édes, zöngé érsés,
Mely az ő vad szívükbe' forr;
Rajtuk már nem segít az isten,
Hiába kérték annyiszor.
Agyukban véres, gyilkos eszme,
És enyhe boldogság a esél:
Kabolni fognak boldogságot,
Mert csak a boldog ember él.

Embernek dolgozott az ember,
Amig rabzolga létezett;
De gépet kell szolgálni már ma,
As embereknek gépeket.
S a gép kösé kerülve vétlen,
Izzé törik a férfikar; —
Mindegy, veszősen belé az ember,
Haladjon csak a — gyázipar.

A gép, a gép, e szörny vadállat,
A leggyűlöltebb ellenük;
As életük ad néki tápot,
S ott van nyomukba mindenütt.
Ma-holnap utolsó falatjuk,
Megyetlenül ragadja el, —
S a láng fölcsap, — kitűsve már is
A vörös forradalmi jel.

Ha majd megindul fosztogatva
As éhes emberáradat;
S a gépeket darabra szúzza
S fölgyújtja mind a gyárakat.
Ha majd dühében nem tekinti,
Hogy mi jogos, mi rossz, mi jó —
Vajjon mi lesz belőled akkor,
Híres civilizáció?!

Hüvelyki Matyi.

Apró hírek.

— Jön a fonográf! Senki sem örül ennek jobban, mint *Krikkay Gusztó*. A fonográf utján biztosan megörökítheti korszakalkotó drámáját.

— Tisztelgés. A kávéházi, fürdői nőszemélyzet, valamint a szobalányok, szolgálok, szakácsnék és dadák küldöttsége szándékozik tisztelni az új eselédkapitányt. A küldöttség szónokául *Rosenberg* eselédszerző kéretett föl.

— Üzleti értesítés. Tisztelettel értesítem a fogyasztó közönséget, hogy friss víz és alve üzletemet a rongypiaczról, tekintettel a komédiáknak a Szent-István-térre lett áthelyezésére, én is oda helyeztem át.

Tisztelettel

Szárász Anna,

friss víz, paltoztatott kukorica és alve-árús.

Művészi hírek.

Géva fényképész néprajzi gyűjteményei szaporítása eszéjéből a vásári idényre ideiglenes gyorsfényképészeti műtermét a koplalósok, bakák, konyhahölgyek és bámészködő közönség megörökítése végett a Szent-István-tér egyik üres telkére helyezte át.

Lőrinez, a város eselédje.

Ehun vagyok é!

Mög vót az úrválasztás is. Annyiféle beszéd vót, hogy így mög úgy lösz a változás, de maradt mindön a régiben.

Nekünk is vót egy kis jó szolgálatunk, mer mi csapoltuk a sört azokba a hivatalokba, a hun jó ütött ki a választás.

Egy kis változás még is csak történt leginkább a kapitányi hivatalnokok, mög a doktor urak között.

A mi uraink közül is avancséroztak. E'mén tölünk az áldott jószívü Bérezi kapitány úr, akit tudom *Mészáros Jóskaék*, mög a többi rosszak is mind mög-siratnak.

Emén mán a eseléd-kapitány úr is, azt tudom nem siratja sénki, sé a szógálók, sé az öreg Tóth Jóska rőndér, aki az ü testörzője vót annyi eszten-dők úta.

Ojan derék három kapitány, mint a főkapitány úr, mög a Koczor, mög a Taslér kapitány urak még Pestön sínes.

Ojan kemény kapitány mög, mint a Koczor úr még katonáékná is ritka.

A Taslér úr mög kapitány fajta, a csak majd be válik mi hozzánk.

Lösz is rőnd ezután a szógálók között is. Aszon-dom!

Ijen fiatal kapitány tetszik a *fajláknak* is, mint a Taslér úr, mer e nem lösz ojan mord hozzájuk, mint ama vót.

Ténnapelőtt a rongypiaczi koresmárosok mög bótosok defetációba vótak a főkapitány úrnál.

Egy fiatal zsidó fiskáris, mög a Winkler ócska ruhakereskedő vezette a *defetációt*.

Arra kérték a főkapitány urat, hogy hagyja mög nekik ott a komédiákat, mer űk nem élhetnek *anélkü*.

Legjobban ágált a Winkler úr, aszonta, hogy a komédiások mind ű nála öltözködnek.

Pedig öleg komédia van ott, mikó a Winkler úr kipakol az ideiglenös háza eleibe, mer nem győzi csudálni a tanyai paraszt azt a sok furcsa ócskaságot.

Aszonta a főkapitány úr, eddig mindétig panasz vót a muzsika mög a láрма miatt, most mán odamönnek a komédiások, ahun szüvesebben látják űket.

Gyün a Szt.-Györgynapi vásár, hej mondogatja a régi vásárbiztosi hajdú a *Varnyi* komám a vót a világ, mikó űk rőndözték a piacot.

Aszondja, hogy többet ért akkó nékik egy vásár, mint akárhány kereskedőnek, mer az ű gyüvedelmük tiszta haszon vót.

Aszondom!

TÍZ VOKS.

Tíz voks csupán, egygyel se több,

Ez menté meg csak őt,

A „nyilt könyvet“ mutogatót,

A büszke kérkedőt.

Tíz voks csupán, egygyel se több!

E nélkül elhasal,

És akkor aztán: fare well,

Jó zsíros hivatal!

Tíz voks csupán, egygyel se több . . .

És ő helyén marad,

Azt hitte, tíz voks annyi, mint

A tíz parancsolat.

Tíz voks csupán! No, és ugyan

Mit volna tenni jó?

Hiszen tíz voks is többet ér,

Mint vékony penzió.

Horváth.

Kis hirdetés.

Egy volt physikusi arany keretü pápaszem, mely az arcznak tudós jelleget kölcsönöz, részben gyors eltávozás, részben helyszüke miatt olcsón eladó.

Tisztujítás.

László Gyula iránt oly kolosszális mérvű közbizalom nyilatkozott, hogy majdnem megválasztották a sógorát is: *Szendrey Palit.*

*

Tóth Pál főjegyző annyi voksot kapott, amennyivel bátran megválasztunk rendes körülmények közt két szenátort.

Látszik, milyen *takarékos* ember Tóth Pál, hogy annyi szavazatot tudott *összegyűjteni.*

*

Lippai alügyésznek bámulatosan erős pártja volt, hogy a patrónusa: *Róza* páter még a választás előtti hosszú prédikációjával sem bírta *megbuktatni.*

*

A *Babarczy* és *Zsótér* táborok harca a varázsos *Zsótér* név óriási diadalával végződött.

Zsótér Dezső lett — *segéd-levéltáros.*

Persze szerencséje volt a fiúnak. Mindenki azt hitte, hogy az ellenjelöltje rokona — a rokonszenves öreg *Czerkónak.*

*

A *doktorokat* nem a közgyűlés választotta, hanem a főispán.

Meg is látszik az eredményen. A közgyűlés sohse lett volna olyan hálátlan, hogy a főorvost ledegradálja — *négyszeres jövedelemre.*

*

Bérczy nász előléptetése rossz vért szült a *kihágók* között.

Sohse ül többé abba a kapitányi székbe olyan bölcs bíró, aki igazságot tegyen *mind a két félnek.*

Orbán Balázs †

Abba kellett hagyni a küzdést,

Pedig az nem volt neki sok.

Falk Miksa bár azt irta róla,

Hogy csak aféle Don Kisott.

Persze most az a Falk-maxima

És a kornak irányt az ad:

Szélmalomharcz ma már, szeretni

Igazán, híven a hazát.

Csipi-Csóka.

János kiszólásai.

Mán — mondok — áttöszöm a szót a Matyiba, mer ott röndösebben lehet *kierögetni.*

Ugy-e megmondtam Sándor, hogy tulságosan sajnáltad a *kilincset.*

Sajnáltad volna inkább pajtás, kezdő korodban a *zsidókat.*

*

Neki, édes t a t á m!

Hagyd ott azt a *komé-*

diás gyülekezetet.

Kinek abonálnál olyan komédiába, ahol nem szerepel más, mint *csupa statiszta.*

*

Én, tatám, csak úgy szeretem a statisztákat, ha *szoknyába* járnak.

*

No, ráüött most az a *Kállay* a doktorok „*nagy fejire.*”

*

Nem megszóláskép mondom, pajtás, az a *Fodor Károly* nem jó helyen van az *adónál.* Nagy hajlama van a *basaságra.*

*

Nem szeretöm az olyan embört, aki *férehin.* Röndösen elejbe vágok evvel:

— Pajtás, mindönt, csak *cáltót* nem írok alá.

*

Az asszonba mög azt szeretöm, aki mindig az utczán van.

Mert arru mög azt tartják, hogy az — *féremén.*

Tóth Pál ebédje.

A 225 szavazattal újra megválasztott főjegyző voksai hiába várják a meghívást *ebédre.*

Erösen tartja magát a derék főpenna, hogy tesék azt a 225 képviselöt *kiválogatni.*

Lám, milyen alkalmas *kibúvó* az a *titkos szavazás.*

A görög nyelv.

Magy ünnepe lesz ma-hónap

A sch árva nebulónak:

Azt beszélék, törvényt kapunk,

Hogy görögül nem tanulunk.

Hell is nekünk! Scha bizcn,

Alpha, beta, meg epszilen;

Mlinek törjük evvel magunk',

Mikoz ügyis — csehül vagyunk!

Sigma.

Kötsönös Rókus.

A szögedi háziúr.

Tisztótt úr, vögye mög a házamat.

Ejis mög vót. Kitötöttem az mérgömet, de mit ér az, mikó nem hasznát, mer éppen csak tiz szavadzat héányzott.

Mög van mámost mündön, könyérhő jutott az sok tisztótt úr, mámost gazdálkodhatik az magájébu ikább az László szénátor is, röndbe gyün mán az rönárség is, mög az Kósa pallér se vizsgálí mán az ideiglenös házakat, aszondik, hogy mámost helin van mindön.

De mit ér e mind — mondok — mikó neköm még sínes — fizető lakóm.

Oszt ezöntul is csak úgy szödik az — porziót.

*

Ahun támaszti az hátát az szomszéd a. Mögvekszállak most, Jebuzeus — mondok, oszt áthujjántok hozzá:

— No, Csötlik szomszéd, hanem maguk is ehasaltak. Nem gyütt ki az hitsorsos Polgár-társ.

— Nem ám, kaját vissza Csötlik mérögge — mer mögbuktatták . . .

— Kik? mondok.

— Az zsidók.

Mán az igaz, hogy némik segítött neki, mer engöm is szutyongatott az Pálfy ezéduháva egy kis hitsorsos — magyar.

*

E mán oszt beszéd, amikke az Magyar János fiskális szorigati az tisztótt főfináncz urat, hogy — aszondja — mi lösz mán az szögén köcsönös embörre, elengedik-e néki az hátralékót?

Mán én is ezt szeretném tunni szörnyen, mer mán félesztendője lösz, hogy mögíratam az kormának az Csötlik fijáva a fojamodást, még se gyütt rá egy kis fija írás sé.

Azuta pejig egyre szödik ki a fejünk allú az párnát.

Mire oszt legyün az írás, maj csak e sé lösz.

*

De mög azt is szeretné tunni az szögény köcsönös embör, amiknek ha lakója van, az házbérit az végrehajtó szödi fő, hogy hova mén az az a péz? Kijé az a péz? Az végrehajtójé-e, vagy az üvé?

Ébbe ugyan én nem vagyok érdekölve, mer azér, hogy nálam sosé foglaltak még le házbért . . .

— Mi a? Azt kérdezi Csötlik szomszéd, hogy miér?

— Azé, mer eddig nem vót még fizető lakóm.

*

Akatt vóna most egy é, de ejis mögszalatt üdö előtt. Mer patkószög csináló vót, oszt köllött vóna néki építeni egy kéményt, amibe én mög is egyeztem, hogy mög lösz, el is készütt mán, oszt mikó be akar gyünni az lakó, az mérnöki hévatal mögtilti az kémény használatát.

— Mé? mondok.

— Előbb lakhatási engedélt kö rá kérni.

— Hásze nem az kéményben akar az lakóm lakni.

Nem hasznát, fojamodni köllött lakhatási engedéjért, oszt mire azt kivártam, az fizető lakó nemesak hogy ögyebüvé mönt lakni, de mög is hótt.

*

A Rósa ügyvéd úr is most tódíti ki az színház előtti palotáját egy feltetejü színne.

Aszondi az Salamon pinczér, amik az Csötlikné hónapos ágyba lakik, hogy ez az Mikler kávéház kártyázó kovártélya lösz.

Erre nem kék mán ni lakhatási engedélyt anni.

A bőkezű Oltványi.

A belvárosi templom berendezésére adományokat gyűjtének az úrhölgyek.

Oltványi Pál stb. úr két egész forintot adott a vallásos ezélra és nagylelkü adományához nem kötött csak egy föltételt.

Azt, hogy a fööltár párnájára himezzék rá a nevét.

A vereshajú.

Elkeseredett vers.

Volt szőke lány szeretőm
S hűtelen leve,
Volt barna lány szeretőm,
Az is úgy teve.

A másiknál egy se jobb,
Mert egyforina mind;
Bolondit ma, azután
Reád se tekint.

Milyent szeressek tehát,
Ha egyikse hű,
Épúgy nem a fekete,
Mint a kék szemű?

Megpróbálom még veled,
Szép vereshajú;
Láng arczú és lángszemű
És láng ajakú.

És ha megcsalnál te is,
Kebledre dülök,
S nem mozdulok addig el,
Mig meg nem sülök.

Sárhány.**Irodalom.**

Legutóbb megjelent, és a szerző kiadásában kap-
ható :

NYITOTT KÖNYV.

Irta: László Gyula.

Az érdekesebb fejezetek czimei:

I. A dorosmai műút.

II. Elszámolatlan előlegek.

III. Párhaj egy vigéczcel.

*

MEGROVÁSI KALAND.

Az ország dalmokát, Hazafy Verayt, úgy hirlük,
mélyen megrendítette a szegedi restauráció eredménye.

Hírül vevén ugyanis, hogy a szegedi műpallér:
Kósa Lajos faczér lett, teljesen kétségbeesett.

A fenyegető konkurencziától megrökönyödve
félti vándorköltői állását.

Mint irodalmi körökből kiszivárog, a nagy táv-
yagló dalmok már dolgozik is a magisztrátusra le-
sujtó — megrovási kalandon.

Boldogság.

Volt nekem sok jóba' részem,
És hogy egyenkint idézzem:
Jártam egyszer ekvipázson,
S palotában volt lakásom.

Pénzem is volt, ettem, ittam,
Söt ettem és itattam;
Kegyelmesnek tituláltak,
S adtam audenciákat.

Nem is tudom, mondjam-e még?
Egy szóval, én boldog valék;
Hogy csak álmomban, az igaz,
De van helyette egy vigasz:

Hogy volt idő, ha régen is,
Amikoron még ébren is
Boldog, boldog ember voltam,
És pedig egy — disznótorban.

Ott szerettünk mi egymásba,
Én, és az a kis leányka,
Aki épen most megy férjhez
Egy vén báró agylegényhez.

Sónás.

Polgári nyilatkozatok.

(Tisztújítás előtt.)

Nyilatkozat.

Félreértések kikerülése végett kijelentem, hogy nem én vagyok az a *Polgár*, aki tanácsnokságra pályázott. Mert én is tudok ugyan írni-olvasni, de nem abból élek.

Mezőturi *Polgár László*.

Nyilatkozat.

Félreértések kikerülése végett kijelentem, hogy nem én vagyok az a *Polgár*, aki tanácsnokságra pályázott. Minden ember tudja, hogy amennyi nekem van, a szegedi tanácsnoksághoz nem kell annyi *spiritusz*.

Gyártelepi *Polgár Imre*.

Nyilatkozat.

Kijelentem, hogy nem én vagyok az a *Pálfy*, aki polgármesterségre pályázott, mert nekem egészen más a *mesterségem*.

Kávémérő *Pálfy Antal*.

Nyilatkozat.

Kijelentem, hogy nem én vagyok az a *Pálfy*, aki polgármesternek pályázott, amibár a jó öreg Pálfyban koránt sincs, mint nálam, *annyi tűz*.

Zarzetzkí *Pálfy Lipót*, gyufagyáros.

Nyilatkozat.

Kijelentem, hogy nem én vagyok az a *Bokor*, aki tanácsnoki állásra pályázott, mert én minden ellenjelöltnek *beadtam volna*.

Patikári *Bokor Adolf*.

Nyilatkozat.

Kijelentem, hogy nem én vagyok az a *Szeles*, aki tanácsnokságra pályázott.

Szeles *May Miksa*.

Két mázsás ideál.

*Silphidi természet eszébitott, ingerelt,
Mikor még hajlottál, mint a nád a réten.*

Erre a természetre, darázs derekadra,

Isten-vecse rá nem ismertem a heten.

Tíz esztendő előtt méhetlen bájidnak,

Az egész Alföldön sehol nem volt mása:

Ho megmérhető most gömbölyű természet —

Ugy-e nem tévedek? . . . Lehetsz vagy két mázsa.

S. Á.

P. Á. „Modern“ című versét egy kissé modernizáltuk. Szívesen veszünk hasonló jó ötleteket.

Lilinek. „A férfiak megérdemlik e verset“, azt írja. És igaza van.

De *Matyi* is férfi és nem tűrheti, hogy:

„Asszony legyen az úr a föld kerekségén.“

A kormány bácsi házaról szóló levél küldőjének aláírása olvashatatlan. Különben is oly komoly a dolog, hogyha igaz, nem nevetni való.

Egy magas leány. A nagyságáról szóló levél czélját nem értjük egészen. Látogasson be este 6—7 óra között a *Matyi* szerkesztőségbe.

Bűnügyi praxis. A mult heti porció véletlenségből maradt ki. *Vigabbakat* kérünk.

Asotthalmi leletek. Ezt a genret már elejtettük ugyan, de egyéb közlemények reményében, az új tisztikarra gyártott leleteiből itt bemutatunk hármat:

Műtépítésnek most már vége, huja!

Első *László Gyula*.

Főorvosi állás nekem immár óeska,

Doktor *Kovács Jóska*.

Életfjítő szer van nálam egy bődön,

Szép *Faragó Ödön*.

Felölös szerkesztő és kiadó:

HÜVELYK MATYI.